

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823010097
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8823010097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou, na verejnom zasadnutí o návrhu na dohodu o vine a treste dňa 18. decembra 2023, v súlade s ustanovením § 334 ods. 4 Trestného poriadku, takto

rozhodol:

Podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku s c h v a ľ u j e dohodu o vine a treste zo dňa 13. 03. 2023 a vyhlasuje tento

Rozsudok

Obvinený:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom A. XXXX/XX, C. B., t. č. bez prihlásenia D.. E. XXXX/X, B. F. G., zamestnaný ako robotník u D. H., F. I.,

je vinný, že

že dňa 21.11.2022 v čase okolo 23:30 hod., po príchode do bytu na D.. E. J. XXXX/X, B. B. F., zjavne pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcich nezhodách so svojou družkou K. A. C., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom D.. E. XXXX/X, s ktorou býva v spoločnej domácnosti, na uvedenej adrese v miestnosti spálne napadol jej syna A. C., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom B. F., E. XXXX/X, do ktorého sotil a vyhrážal sa mu zabitím, následne sa začal vyhrážať aj tam prítomnej družke K. A. C. slovami "zlikvidujem tvoje deti, nájdem si niekoho, kto ich zlikviduje," pričom jej hrozil päšťou, následne sa jej vyhrážal slovami "tebe polámem všetkých 230 kostí v tele a zabijem ťa," pričom následne menovanú udrel jedenkrát rukou do pravej časti jej tváre, a potom čo privolala políciu, sa ju snažil ešte jedenkrát kopnúť do hornej časti jej tela, no netrafil ju, pričom menovaným nespôsobil žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, no svojím konaním u menovaných vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční,

teda

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri rovnováhe pohľadujúcich okolnosti uvedených v § 36 písm. 1) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m) Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, mu ukladá trest odňatia slobody v trvaní 7 (siedmich) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu podmienčného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, mu ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Podľa 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 74 ods. 1 Trestného zákona, ukladá ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou, ČVS: ORP-447/VT-VT-2022, zo dňa 22.11.2022, bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo aj vznesené obvinenie A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pre skutok uvedený v predloženej návrhu dohody o vine a treste.

Dňa 15. marca 2023 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou návrh na schválenie dohody o vine a treste zo dňa 13.03.2023 medzi obvineným A. B. a prokurátorkou okresnej prokuratúry pre vyššie uvedený skutok s tým, že prokurátorka zotrvala na právnej kvalifikácii stíhaného skutku tak, ako bolo voči obvinenému vznesené obvinenie.

Z predloženej spisu súd zistil, že obvinený sa k spáchaniu žalovaného skutku priznal, uznal vinu s tým, že zhromaždené dôkazy nasvedčujú pravdivosti jeho priznania.

Po prednesení dohody o vine a treste obvinený A. B. odpovedal na všetky otázky položené mu v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 Trestného poriadku áno s tým, že podanému návrhu na dohodu o vine a treste rozumie, súhlasí, aby sa jeho trestná vec prejedнала touto skrátenou formou, čím sa vyslovene vzdáva práva na verejný proces, rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, bol poučený ako obvinený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie podstate konania o návrhu na dohodu o vine a treste, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, súhlasí s navrhovaným trestom, trest prijíma a v stanovených lehotách sa podriadi výkonu trestu; uvedomuje si, že ak súd prijme návrh na dohodu o vine a treste a vynesie rozsudok, ktorý nadobudne právoplatnosť vyhlásením, nebude mať možnosť proti tomuto rozsudku podať odvolanie.

V zmysle ustanovenia § 334 ods. 2 Trestného poriadku súd vzniesol výhrady vo vzťahu ako k výroku o treste, tak aj jednu formálnu výhradu týkajúcu sa výroku o ochrannom liečení.

Prvá, v podstate takisto formálna, výhrada sa týkala výroku o treste, keďže v tomto výroku bolo v rámci podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom uvedené nesprávne slovné vyjadrenie „povinnosti“ namiesto „obmedzenia,“ vychádzajúc z uzákonení primeraných povinností a obmedzení v zmysle ustanovenia § 51 ods. 2 Trestného zákona, v nadväznosti na ustanovenie § 51 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona. Prokurátor totiž v predloženej návrhu dohody o vine a treste navrhol obvinenému uložiť zákaz požívania alkoholických nápojov v zmysle ustanovenia § 51 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s ustanovením § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, teda prokurátor správne citoval príslušné zákonné ustanovenia. V citovanom zákonnom ustanovení § 51 ods. 3 Trestného zákona sú však upravené primerané obmedzenia s tým, že primerané povinnosti sú zas zakotvené v ustanovení § 51 ods. 4 Trestného zákona. Tieto primerané obmedzenia spočívajú v demonštratívnom uložení rozličných zákazov, vrátane zákazu požívania alkoholických nápojov. Z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné slovné vyjadrenie „povinnosti,“ nahradiť uvedením správneho označenia „obmedzenie.“

Druhá výhrada, vzťahujúca sa zas na výrok o ochrannom liečení, bola opätovne do istej miery formálneho charakteru. Keďže jednotlivé formy ochranného liečenia, či už v podobe ambulantnej formy alebo ústavnej formy, upravuje zákonné ustanovenie § 74 ods. 1 Trestného zákona; v súlade so znaleckým posudkom z odvetvia psychiatrie na tohto obvineného, zabezpečeného v rámci prípravného konania; tak navrhovanú formu ochranného liečenia bolo potrebné výslovne uviesť nielen slovným vyjadrením; teda, že ide o „ambulantnú“ formu; ale aj citáciou príslušného zákonného ustanovenia upravujúceho tieto formy, teda ustanovenia § 74 ods. 1 Trestného zákona.

Tretia výhrada, a v podstate rozhodujúca výhrada, sa týkala samotnej výšky ukladaného trestu odňatia slobody. Súd, vychádzajúc z ustanovenia § 360 ods. 2 Trestného zákona; pri zistenom rovnovážnom pomere poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona; v rámci riadneho súdneho procesu by mal páchatelovi daného trestného činu ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od 6 mesiacov do 3 rokov. Po takejto úprave trestnej sadzby v rámci dohodovacieho konania; pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), § 39 ods. 4 Trestného zákona; bolo možné v rámci konania o dohode o vine a treste navrhnúť páchatelovi daného trestného činu trest odňatia slobody, pri ktorom by jeho dolná hranica trestnej sadzby mohla byť znížená o jednu tretinu; čiže by bolo možné v rámci konania o dohode o vine a treste páchatelovi takéhoto trestného činu ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí od štyroch mesiacov do troch rokov. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že pokiaľ obvinenému prokurátor v predloženej návrhu dohody o vine a treste navrhol uložiť trest odňatia slobody v trvaní piatich mesiacov, tak prokurátorom navrhovaný trest odňatia slobody nebol ukladaný mimo zákonnom ustanovenej trestnej sadzby. Súd z týchto dôvodov preto samotnú výmeru navrhovaného trestu odňatia slobody v predloženej návrhu dohody o vine a treste nepovažoval za zrejme neprimeranú. Súd sa totiž domnieva, že za zrejme neprimeraný trest odňatia slobody by bolo možné považovať len taký druh a výmeru trestu v predloženej návrhu dohody o vine a treste, ktorý by závažnosťou neakceptovania príslušných zákonných ustanovení bolo možné prirovnáť k závažnému porušeniu procesných predpisov, a to najmä práva na obhajobu; teda príkladom by bol navrhovaný druh trestu, ktorý príslušné zákonné ustanovenie Trestného zákona ani neumožňujú uložiť; navrhovaná výška trestu odňatia slobody by bola mimo základnej trestnej sadzby upravenej pri konkrétnom trestnom čine; ale poprípade výmera trestu, ktorá by nerešpektovala ustanovenie § 39 ods. 3 Trestného zákona. Takáto situácia však v prejednávanej príhode nenastala, keďže ako navrhovaný druh trestu, tak aj jeho výmera trestu odňatia slobody, zásadným spôsobom nebola v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona. Na druhej strane sa však súd domnieva, že prokurátorom navrhovaný trest odňatia slobody v trvaní piatich mesiacov je nespravodlivý. Súd totiž musel vziať do úvahy viaceré podstatné okolnosti a to v prvom rade ten fakt, že v prípade tohto obvineného išlo o tzv. recidivistu, a to dokonca špeciálneho, keďže tento bol v minulosti už trikrát súdne trestaný s tým, že jeho prvým súdnym potrestaním Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 4T/30/2010, zo dňa 29.04.2010, bol odsúdený totožne za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona za výhrážné konanie obvineného voči jeho predchádzajúcej partnerke. Obvinený bol následne ešte dvakrát súdne trestaný, síce za iný druh trestnej činnosti, a to konkrétne za trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, ako aj za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona. V prípade naposledy zmieneného trestného činu; z ktorého bol uznaný za vinného Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn.

1T/53/2011, zo dňa 29.05.2017 a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov; mu takto ustanovená skúšobná doba uplynula dňa 27.09.2022, pričom k vzniku fikcie neodsúdenia došlo až dňa 09.11.2022. Nemožno opomenúť, že žalovaného konania sa mal obvinený dopustiť dňa 21.11.2022, teda v podstate tesne po uplynutí skúšobnej doby jeho predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia, resp. aj po oficiálnom zahľadení tohto odsúdenia. Vzhľadom aj na výpovede oboch poškodených v prípravnom konaní, z ktorých jednoznačne vyplýva; že obvinený by mohol byť prípadne či už držiteľom plynovej pištole, alebo by mal mať k dispozícii aj viaceré druhy nožov; že zo strany obvineného nešlo o ojedinelé výhražné konanie, ale tento sa mal opakovane dopúšťať či už verbálnej, alebo aj fyzickej agresie voči svojej družke, ako aj jej synovi z predchádzajúceho vzťahu, voči poškodenej K. C. dokonca v čase jej gravidity; pričom takéhoto výhražného konania sa obvinený dopustil voči dvom osobám a išlo o závažne prednesené vyhrážky; s prihliadnutím aj na tú skutočnosť, že tento obvinený by mal vo zvýšenej miere požívať alkoholické nápoje, pričom jeho závislosť od alkoholických nápojov jednoznačne potvrdilo aj znalecké dokazovanie z odvetvia psychiatrie na neho; sa súdu javí navrhovaný trest odňatia slobody v trvaní piatich mesiacov veľmi mierny a neadekvátny okolnostiam spáchaného trestného činu, ako aj pomerom páchatel'a, pričom súd nezistil ani žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali prípadne z iných dôvodov, teda mimo zákonom predpokladaných okolností, znížiť mu navrhovaný trest. Na základe vyššie prezentovaných úvah súdu, tak súd považoval za adekvátny a primeraný trest odňatia slobody v trvaní minimálne siedmich alebo ôsmich mesiacov.

Po prerušení verejného zasadnutia, prokurátorka spoločne s obvineným za prítomnosti jeho obhajcu, navrhli nové znenie dohody o vine a treste, v ktorom v rámci výroku o treste, navrhli obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v trvaní siedmich mesiacov s tým, že obvinený, ako aj prokurátorka zotrvali na pôvodne navrhovanej výmere skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, voči ktorej súd ani nemal námietky, teda v trvaní 20 mesiacov. Zároveň prokurátorka, ako aj obhajoba akceptovali formálne výhrady súdu, týkajúce sa výroku o treste; pokiaľ ide o správne označenie „obmedzenia,“ namiesto pôvodne prokurátorom navrhovaného označenia „povinnosti;“ ako aj doplnenie citácie zákonného ustanovenia, teda ustanovenia § 74 ods. 1 Trestného zákona, do výroku o ochrannom liečení.

Po prednesení nového znenia dohody o vine a treste, po preskúmaní predloženej novej dohody o vine a treste, návrhu na jej schválenie, ako aj predloženého spisového materiálu dospel súd k záveru, že dohoda o vine a treste nie je neprimeraná ani nespravodlivá, obvinený na všetky otázky položené mu v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, preto súd dohodu o vine a treste schválil, akceptujúc vyššie prezentované výhrady súdu, a potvrdil ju rozsudkom tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), ods. 2 Trestného poriadku. Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť jeho vyhlásením (§ 334 ods. 5 Trestného poriadku).